

Prezenta lucrare conține _____ pagini.

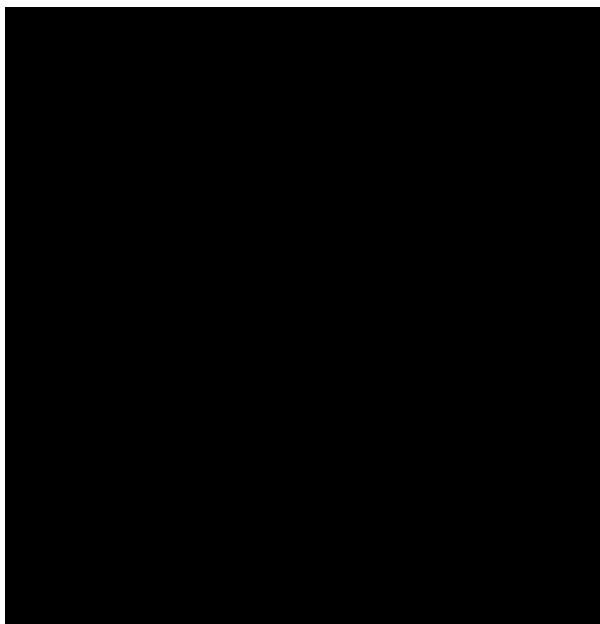
SIMULARE
EVALUAREA NAȚIONALĂ PENTRU
ELEVII CLASEI A VIII-A
Anul școlar 2023-2024
15 aprilie 2024
Limba și literatura română

Numele:	
.....	
Inițiala prenumelui tatălui:	
Prenumele:	
.....	
Școala de proveniență:	
.....	
Centrul de examen:	
Localitatea:	
Judetul:	
Nume și prenume asistent	Semnătura

A	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

B	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

C	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

(70 de puncte)

Citește fiecare dintre textele de mai jos pentru a putea răspunde la cerințele formulate.

Textul 1

Bob, Bobi, Bobiță, Biță, Bibiță, Bițulache, Boți, Boboți, Bimb, Bo, Bic, Bichi, Bi. Și mai ales Bob.

Astfel de nume și porecle au caracter evocativ, ar da poate impresia că unicul lor deținător este un cățelandru jucăuș. Bob Rafael n-avea însă decât două picioare [...]. Pluralitatea acestor apelațiuni, mai degrabă compatibilă cu un patruped de genul fox, avea totuși un sens și o logică. După cum se vede, numirile lui Bob nu vădesc un caracter persiflant* [...]. Numai din simpla lor enunțare se vede că Bob nu era un izolat, ci o ființă sociabilă, mereu chemată, mereu strigată, determinând o reacție exclamativă. În esență, multiplicitatea acestor porecle [...] afirmă că Bob e un băiat simpatic, un băiat „fain” în terminologia proprie clasei lui liceale.

E curios însă că și cancelaria avea aceeași părere despre el, cu toate că notele din catalog, fără să atingă repetența, nici corigența, erau cu totul lipsite de monotonia notelor premianților. Patru lângă zece, unu lângă opt, dovedeau un climat instabil, trecând de la o extremă la alta cu mare viteză. Totuși, când venea vorba despre Bob – era singurul elev pomenit și acceptat de profesori cu poreclă, nu cu numele de familie –, profesorii nu se puteau împiedica să nu zâmbească, prea amuzați ca să mai regrete acest zâmbet nepedagogic care dovedea că Bob, indiferent de media generală și nota la conduită, era simpatic tuturor celor cu care venea în contact, fiindcă, oricum ar fi, oamenii în genere sunt recunoscători celor care le aduc zâmbetul.

Cu toate că era adolescent – sau începea să fie – Bob rămăsese copil prin statură și înfățișare, sfidând cu aerul lui de lună rumenă, măr domnesc și *Je sais tout* (*Știu tot* – din fr.), bubele, melancoliile [...]. Prea mic pentru vârsta lui, mulți dintr-a doua erau mai înalți decât el care intrase în cursul superior, era în schimb atât de perfect croit și proporționat, miniatură de atlet complet, cu umeri largi și rotunzi de înotător, cu șolduri strâmte de toreador și picioare sculptural sprintene, încât el părea jurisprudența* normei, iar ceilalți – mai nalți decât el – hâiala ei, șchiopătarea.

Și capul lui tuns chilug – aceasta era deocamdată concepția lui despre cap – era poate prea dezvoltat, căpățânos se zice, dar atât de impecabil sferic și atât de proporționat în toate curbele, planurile și amănuntele [...].

Tatăl lui Bob, inginerul Rafael, directorul unei uzine metalurgice, copleșit de muncă și răspundere, nu prea avea timp să se ocupe de Bob. Dar nici vocațiunea educației lui Bob nu o avea, cu toate că era energetic, disciplinat și admirabil organizator industrial: autentic conducător al soldaților muncii. Totuși, Bob îl dezarma, așa cum înțelegea și el principal această misiune, dar mai cu seamă cum o concepea soția lui, Tincuța Rafael, constrânsă să fie și mamă și tată, adică severă pentru doi, exagerat compensativ autoritară. Aproape în fiecare seară, după ce se ridicau de la masă, și după ce Bob era expedit la culcare, urma discuția-tip:

- Sigur, tu râzi, te distrezi, și eu îmi pierd toată autoritatea. Are să ajungă un rău, un mojiç, o brută. [...]
- Tincuța dragă, nu te supăra, tu știi: nu pot fi tată.
- Nu vrei. Te-ascultă sute de oameni, și nu poți să te impui unui copil [...]!

INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN BACĂU

– Dacă-mi vine să râd? Ce să fac?

– Să nu râzi!

Natural, efectul era contrar.

– A! știu. E foarte comod. Domnul e admiratorul domnului Bob. Tot ce face domnul Bob e spiritual, e hazliu, e irezistibil. Dovadă: cum deschide gura, râzi. [...] Și domnul Bob, cabotin* cum e, îl adoră pe tatăl său, socotindu-l persecutat de mine. Asta-mi trebuie pentru toate sacrificiile mele, asta merit...

Firește, Tincuța îl adora pe Bob, dar cu sprâncenele încruntate, cu ochii scrutători și severi, căci ochii râsului se deschideau numai în inima ei, acoperind-o.

Ca acei bărbați politici care-și sacrificau popularitatea convingerilor, Tincuța prefera să fie utilă viitorului lui Bob, decât agreabilă prezentului.

Ionel Teodoreanu, *Arca lui Noe*

* *persiflant* – ironic, zeflemitor

* *jurisprudența* – totalitatea hotărârilor unui tribunal, felul în care judecă un tribunal

* *cabotin* – actor mediocru

Textul 2

Aveam 11 ani. Petreceam, ca de obicei, o lună de vară la Fălticeni doar cu tata. Era fabulos. Când scria la birou, valea Șomuzului la care se ajungea din grădina bunicii era a mea. Sau mă jucam cu Horia (Lovinescu), cu Lala (Vasile Lovinescu) în casa unchiului Octav. Când tata făcea pauză, porneam împreună în plimbarea cotidiană spre Băncuța și „discutam” literatură. Eram mândră și chiar la micimea mea priveam lumea de sus: mă pregăteam conștiincios pentru subiectul zilei, apoi orientam convorbirea spre Creangă, Sadoveanu, Calistrat Hogaș, din care devorasem în ajun pagini și pagini, iar tata mă lăsa să-mi spun părerea, se prefăcea chiar c-o ia în serios: cine, dar cine mai era ca mine? Plimbarea pedestră fusese încununată într-una din veri printr-o excursie (o mașină cu șofer numai pentru noi doi) la mănăstirile din Bucovina și la „bojdeuca” lui Creangă. La Iași, [...] adormisem în cinematograful unde ne dusesem după prânz. [...] La toate părea a le pune capăt nefericita lui inițiativă din vara ce preceda primul an de latină la liceu. „Nu se poate ca fata lui Lovinescu să nu știe latina” – tata descoperise brusc această falie în cultura mea ce risca să-l facă de râs. Luase și măsuri în consecință. La negustorul de pe strada mare din Fălticeni unde aveam cont deschis pentru „langues de chat”* – blocase contul. Ciocolata intrase în posesia și în sertarul său: ca să am dreptul la ea trebuia să recit câte o declinare. Când le-am învățat pe toate – cu chiu cu vai, eram revoltată de procedeu – și am mai deprins și puține verbe, tata a găsit că e momentul marii probe. Ieșisem pe uliță, să ne îndreptăm spre Băncuța, eu gata împodobită cu toate întrebările mele „literare” ce-mi deschideau calea de acces spre el. Îi pun prima, îmi răspunde sec: – Pe latinește! Nu înțeleg – Cum adică? – Foarte simplu, acum știi și declinările, și verbele. Formezi fraza pe latinește! Am înghețat. Eram izgonită din rai. Între mine și duetul intelectual cu tata, prin care curgea mierea literaturii, se interpuneau, ca un zid umed, născător de singurătăți și tăceri, declinațiile latine. N-am fost salvată decât de rumoarea târgului: fiind auziți de alți trecători cum nu ajungeam să comunicăm în limba lui Tacit, se deduse că „fata lui Lovinescu a rămas corijentă la latină”. Nu știu dacă din această pricină, fiind vexat*, sau pentru că eu mă încăpățânam să nu învăț cum ar fi vrut el, tata a pus capăt experienței.

Monica Lovinescu, *La apa Vavilonului*

* *langues de chat* – limbi de pisică (prăjituri)

* *vexat* – rănit, jignit

A.

1. Notează doi scriitori identificați în textul 2.

2 puncte

2. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1.

2 puncte

Poreclele pe care le avea Bob sugerau că acesta

- devenise adolescent.
- era îndrăgit de mulți.
- era iubit de profesori.

INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN BACĂU

d) semăna cu un atlet.

Răspunsul corect: .

3. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1.

2 puncte

Părinții obișnuiau uneori să se contrazică

- cu scopul ca Bob să se culce devreme.
- din cauză că Bob se simțea persecutat.
- deoarece mama dorea fermitate în educație.
- pentru că tatăl se îngrijea prea mult de Bob

Răspunsul corect: .

4. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2.

2 puncte

Pentru a-și determina fiica să învețe latina, tatăl

- îi blochează contul de la magazin.
- interzice lectura suplimentară a fetei.
- nu se mai plimbă cu ea spre Băncuța.
- o duce la Iași, la cinematograful.

Răspunsul corect: .

5. Notează „X” în dreptul fiecărui enunț pentru a stabili dacă este adevărat sau fals, bazându-te pe informațiile din cele două texte.

6 puncte

Textul 1

Enunțul	Adevărat	Fals
Porecelele lui Bob par numele unor câței din rasa fox.		
Profesorii acceptau cu indulgență porecelele tuturor elevilor.		
Inginerul Rafael are în subordinea lui sute de oameni.		

Textul 2

Enunțul	Adevărat	Fals
În copilărie, autoarea își petrecea toată vara la Fălticeni.		
Întâmplarea prezentată în text se petrece după primul an de latină la liceu.		
Fata învață să vorbească latinește cum ar fi vrut tatăl.		

6. Precizează, în două – trei enunțuri, o trăsătură morală a personajului, identificată în fragmentul de mai jos, și mijlocul de caracterizare, ilustrându-l cu o secvență:

6 puncte

„Firește, Tincuța îl adora pe Bob, dar cu sprâncenele încruntate, cu ochii scrutători și severi, căci ochii răsului se deschideau numai în inima ei, acoperind-o.

Ca acei bărbați politici care-și sacrificau popularitatea convingerilor, Tincuța prefera să fie utilă viitorului lui Bob, decât agreabilă prezentului.”

INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN BACĂU

7. Prezintă, în minimum 30 de cuvinte, un element de conținut comun celor două texte date, valorificând câte o secvență relevantă din fiecare text. **6 puncte**

8. Crezi că un copil se poate simți mândru atunci când părinții lui îi solicită părerea? Motivează-ți răspunsul, în 50-100 de cuvinte, valorificând textul 2. **6 puncte**

9. Asociază fragmentul din *Arca lui Noe* de Ionel Teodoreanu cu un alt text literar studiat la clasă sau citit ca lectură suplimentară, prezentând, în 50-100 de cuvinte, o valoare comună, prin referire la câte o secvență relevantă din fiecare text. **6 puncte**

B.

1. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect.

2 puncte

Numărul de litere este egal cu numărul de sunete în ambele cuvinte din seria:

- a. „convingerilor”, „era”.
- b. „dezvoltat”, „exagerat”.
- c. „liceale”, „inginerul”.
- d. „șchiopătarea”, „chilug”.

Răspunsul corect: .

2. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect.

2 puncte

Seria care cuprinde doar cuvinte compuse este:

- a. „cățelandru”, „deocamdată”.
- b. „cursul superior”, „izolat”.
- c. „director”, „atlet complet”.
- d. „fiecare”, „numai”.

Răspunsul corect: .

3. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect.

2 puncte

Cuvintele subliniate în enunțul: „Am înghețat. Eram izgonită din rai.” sunt utilizate, în ordine, cu:

- a. sens propriu, sens figurat.
- b. sens figurat, sens figurat.
- c. sens figurat, sens propriu.
- d. sens propriu, sens propriu.

Răspunsul corect: .

4. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect.

2 puncte

Sunt omonime cuvintele subliniate în secvențele din seria:

- a. „sfidând cu aerul lui de lună rumenă”, „Petreceam, ca de obicei, o lună de vară”.
- b. „Prea mic pentru vârsta lui”, „Și capul lui [...] era poate prea dezvoltat”.
- c. „fiind vexat, [...] tata a pus capăt experienței”, tatăl este versat în literatură.
- d. „trebuia să recit câte o declinare”, Mi-am dorit să recit acea poezie.

Răspunsul corect: .

INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN BACĂU

5. Selectează, din secvențele următoare, trei substantive aflate în cazuri diferite, precizând cazul în care se află fiecare:
 „– Sigur, tu râzi, te distrezi, și eu îmi pierd toată autoritatea. Are să ajungă un rău, un mojić, o brută. [...]
 – Tincuța dragă, nu te supăra [...].
 – Nu vrei. Te-ascultă sute de oameni, și nu poți să te impui unui copil [...]!”.

6 puncte

Substantivul selectat	Cazul substantivului selectat

6. Alcătuieste un enunț imperativ, în care substantivul „elev” să fie complement prepozițional (1) și un enunț asertiv, în care pronumele personal „eu” să fie atribut (2).

6 puncte

(1) _____

(2) _____

7. Transcrie două propoziții diferite din enunțul *Când scria la birou, valea Șomuzului la care se ajungea din grădina bunicii era a mea.*, precizând felul acestora:

6 puncte

Propoziția 1) : _____

Felul propoziției = _____

Propoziția 2) : _____

Felul propoziției = _____

8. Transcrie biletul de mai jos, ce cuprinde sfatul unui elev de liceu, selectând din seriile date formele corecte ale cuvintelor:

6 puncte

Nu fă/face și tu ca prietenii acea/aceea a noastră/a noștri/ai noștri/ai noștri care nu voiau să învețe latina din timp și se pregăteau doar în ultimile/ultimele momente! Mai bine gândește-te/gândeștete la eseurile/eseele pe care le ai de făcut!

SUBIECTUL al II-lea

(20 de puncte)

Imaginează-ți că ești la școală în ultima zi de gimnaziu.

Scrie un text narativ, de minimum 150 de cuvinte, în care să prezinți o întâmplare petrecută la școală, în această zi, incluzând o secvență descriptivă, de minimum 30 de cuvinte, și o secvență dialogată, de minimum patru replici.

